בס״ד · טעון גניזה

מוסדות המייש״ך

סגולה נפלאה לאומרה בערב פסח

סגולה בדוקה לשמירה עליונה מכל מכשול ולהצלחה ולרווחה כל השנה

מוסדות הרב בניהו שמואלי המייש״ר בת ים – בנשיאות המקובל הצדיק רבי בניהו שמואלי שליט״א

מכתבי הקודש של המקובל רבינו שמשון מאוסטרופוליא זצ״ל הי״ד, בביאור דברי האר״י זצ״ל בקונטרס ״פלאות רבות״

מתי וכיצד אומרים

- ראוי לעיין ולומר איגרת סוד זו במתינות ועל מכונה, ובפרט מסוגל הדבר מאוד בערב חג הפסח.
- יש להיזהר ולהקפיד לקרוא בפה אך ורק את המילים המנוקדות, ולא לבטא בשפתיים את השמות שאינם מנוקדים (אלא להעביר עליהם את העיניים בלבד).
- המעיין בסוד קדוש זה מובטח לו שיינצל באותה שנה מכל פגע ומכשול, ויראה ברכה, הרווחה והצלחה בכל מעשי ידיו.

נמצא בכתבי הקודש של המקובל רבינו שמשון מאוסטרופוליא זצ״ל הי״ד, סוד גדול ונורא, וכתוב שם שכל מי שמעיין הסוד הנפלא והנורא הזה על מכונו, אפילו פעם אחת בשנה ובפרט בערב פסח, מובטח לו שינצל באותה שנה מכל מכשול וממיתה משונה, ושום אדם לא ימשול בו, וכל אויביו יפלו תחתיו, והוא על במותינו ידרוך, ובכל אשר יפנה יצליח, ובכל עסקיו ירויח, עד ביאת הגואל אמן סלה.

אין לקרוא את הנכתב בלי ניקוד (שמות המלאכים) אלא את המנוקד בלבד!

שלום לרבני ארץ, גודרי גדר ועומדים בפרץ, יצילם ה׳ מכליון וחרץ, כלם קדושים אשר המה בארץ, כל חד לפום חורפיה מקשה ומתרץ, אמן סלה:

בתכלית הענין מה שכתב האר״י זצ״ל בקונטרס שלו הנקרא ״פלאות רבות״ בשער הנקרא ״יציאת מצרים״ פרק ג׳ דף מ״ב ע״א, וזה לשונו:

הִנֵּה כְּבָר הוֹדַעְתִּיךָ, שֶׁפַּרְעֹה נִלְקָה בְּמִצְרַיִם בְּעֶשֶׂר מַכּוֹת אֵלּוּ, עַל יְדֵי שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמָאתַיִם וּשְׁמוֹנִים מַלְאֲכֵי חַבָּלָה הַמְמֻנִּים

בִּשְׁלֹשָׁה רְקִיעִים שֶׁל טְמְאָה. הָאֶחָד נִקְרָא שרע, וְהַשֵּׁנִי נִקְרָא תמוך, וְהַשְּׁלִישִׁי נִקְרָא בישהא, וַעֲלֵיהֶם הַשָּׂר הַנִּקְרָא דלפקט, וַעֲלֵיהֶם וְעַל כֻּלָּם הַשָּׂר הַנִּקְרָא תקא. בְּרֵאשִׁית חָסֵר מִן הַשְּׁלִישִׁי עֲשָׂרָה, וְחָסֵר מִן הָרְבִיעִי שִׁשָּׁה, וְחָסֵר מִן הַתְּשִׁיעִי שִׁשָּׁה כַּכָּתוּב:

וְהִנֵּה מַה שֶּׁלָּקוּ הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם עֶשֶׂר מַכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מַכּוֹת, הַשֵּׁם שִׁפּוֹ שֶׁבּוֹ אָחַז דָּוִד בֶּן יִשַׁי, וְהַשֵּׁם אָמַר וְהִכָּה. וּמִצַּד הַשֵּׁם תקל לָקוּ הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם אַרְבָּעִים מַכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ מָאתַיִם מַכּוֹת, וְהַשֵּׁם אָמַר וְהִכָּה. וּמִצַּד הַשֵּׁם אשצה לָקוּ הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם חֲמִשִּׁים מַכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ מָאתַיִם וַחֲמִשִּׁים מַכּוֹת. וּבַמֶּה שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַכֶּה, בּוֹ מְרַפֵּא הַגָּלוּת. מַה פָּשְׁעוּ וּמָה חָטְאוּ, וּמַה הַמַּעַל אֲשֶׁר מָעֲלוּ אֲבוֹתֵינוּ לִהְיוֹת בִּכּוּר הַבַּרְזֶל הַזֶּה, עַד שֶׁנִּאָלַם בְּשֵׁמוֹת אֵלּוּ דעב צרא כשחב:

עד כאן לשון האר״י ז״ל.

וְהִנֵּה מוֹרַי וְרַבּוֹתַי קְדוֹשֵׁי יִשְׂרָאֵל, הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה פְּלָאִים הֵם, סְתוּמִים וַחֲתוּמִים, סָגוּר וְאֵין פּוֹרֵשׂ אוֹתָם. וּכְבָר שְׁאָלוּנִי גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל לְבָאֵר לָהֶם דִּבְרֵי הָאָר״י זַ״ל וְלֹא הִנַּדְתִּי. וּמִגֹּדֶל אַהֲבַת מוֹרַי וְרַבּוֹתַי אֲגַלֶּה רָז זֶה שֶׁנִּתְגַּלָּה לִי בַּחֲלוֹם חִזְיוֹן לַיְלָה, וְעַכְשָׁיו אֲגַלֶּה הַדָּבָר בְּרַמָּז לִפְנֵי כת״ר, וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר:

וְזֹאת הָעִנְיָן: מַה שֶּׁכָּתַב הָאָר״י זַ״ל שֶׁפַּרְעֹה נִלְקָה בְּמִצְרַיִם עֶשֶׂר מַכּוֹת וְכוּ׳ כַּוָּנָתוֹ כָּךְ – כִּי אָמְרוּ בַּעֲלֵי קַבָּלָה מַעֲשִׂית, שֵׁשׁ שְׁלֹשָׁה אַלְפִּים וּמָאתַיִם וּשְׁמוֹנִים מַלְאֲכֵי חַבָּלָה הַמְמֻנִּים לְהַכּוֹת אֶת הָרְשָׁעִים

וּלְהַעֲנִישָׁם בְּגֵיהִנֹּם וּלְטַהֲרָם מֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם, וְעַל זֶה נֶאֱמַר: ״וּלְהַכּוֹת בְּאֶגְרֹף רָשָׁע״, כִּי אֶגְרֹף רָמַז שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים ר״פ, וְעַל יָדָם נִלְקָה גַּם פַּרְעֹה הָרָשָׁע. וְאוֹמֵר אֲנִי הַכּוֹתֵב שֶׁזֶּהוּ סוֹד נִפְלָא כַּאֲשֶׁר הוּא נִכְתָּב בְּמִנְיָן וּבְמִסְפָּר:

דָּם, צְפַרְדֵּעַ, כִּנִּם, עָרֹב, דֶּבֶר, שְׁחִין, בָּרָד, אַרְבֶּה, חֹשֶׁךְ, מַכַּת בְּכוֹרוֹת:

אֵלּוּ עֶשֶׂר מַכּוֹת כַּאֲשֶׁר כָּתַבְתִּי אוֹת בְּאוֹת עוֹלִים שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמָאתַיִם וּשְׁמוֹנִים מַלְאֲכֵי חַבָּלָה הַמְמֻנִּים לְטַהֵר אֶת הָרְשָׁעִים, וְהוּא פְּשָׁט נִפְלָא עַיִן לֹא רָאֲתָה:

וְהִנֵּה הַחֶשְׁבּוֹן מְכֻוָּן כַּאֲשֶׁר נִכְתַּב כִּנִּם חָסֵר יו״ד, גַּם עָרֹב חָסֵר וָא״ו, גַּם חֹשֶׁךְ חָסֵר וָא״ו, וְאָז הַחֶשְׁבּוֹן מַמָּשׁ לֹא פָּחוֹת וְלֹא יוֹתֵר מִשְּׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמָאתַיִם וּשְׁמוֹנִים מַלְאֲכֵי חַבָּלָה שֶׁמַּעֲנִישִׁים אֶת הָרְשָׁעִים. וְהֵיכָן מָצִינוּ מַה שֶּׁכָּתַב הָאַר״י זַ״ל ״כַּכָּתוּב״, פֵּרוּשׁ כַּכָּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרָה, וְלֹא כַּאֲשֶׁר כָּתוּב בַּסִּדּוּרִים וּבַעַל הַהַגָּדָה, כִּי שָׁם נִכְתְּבוּ כֻּלָּם מְלֵאִים, אֶלָּא צָרִיךְ לִהְיוֹת חָסֵר כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּסֵּפֶר תּוֹרָה. וְגַם רַבִּי יְהוּדָה לֹא כָּתַב סִימָנִים כֻּלָּם רַק רָאשֵׁי תֵּבוֹת דצ״ך עד״ש באח״ב, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הָרַב יִצְחָק אַבְרַבַּנְאֵל וּכְמוֹ שֶׁנִּכְתַּב לְעֵיל:

וְהַיְינוּ מַה שֶּׁכָּתַב הָאַר״י זַ״ל, בְּרֵאשִׁית חָסֵר מִן הַשְּׁלִישִׁי עֲשָׂרָה, פֵּרוּשׁ מַכָּה שְׁלִישִׁית שֶׁהִיא כִּנִּם חָסֵר יו״ד. מִן הָרְבִיעִי שִׁשָּׁה, שֶׁהִיא מַכַּת עָרֹב גַּם כֵּן חָסֵר וָא״ו. וְחָסֵר מִן הַתְּשִׁיעִי שִׁשָּׁה, שֶׁהִיא מַכַּת חֹשֶׁךְ גַּם כֵּן חָסֵר

וָא״ו. וּמַה שֶּׁאָמַר ״כַּכָּתוּב״ רוֹצֶה לוֹמַר שֶׁכֵּן כָּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרָה חָסֵר, כַּנִּזְכָּר לְעֵיל:

וְזֶהוּ סוֹד אֵלּוּ עֶשֶׂר מַכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּמִצְרַיִם, מִכָּאן מַמָּשׁ שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמָאתַיִם וּשְׁמוֹנִים מַלְאֲכֵי חַבָּלָה שֶׁהִכּוּ אֶת פַּרְעֹה וְאֶת הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם הַמְּמֻנִּים בְּאֵלּוּ שְׁלֹשָׁה רְקִיעִים: אֶחָד נִקְרָא שרע, וְאֶחָד נִקְרָא תמוך, וְאֶחָד נִקְרָא בישהא, גַּם בָּזֶה יֵשׁ סוֹד גָּדוֹל וְנִפְלָא. אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמָאתַיִם וּשְׁמוֹנִים מַחֲנוֹת שֶׁהִכּוּ אֶת פַּרְעֹה וְאֶת הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם כָּאָמוּר, שֶׁמְּמֻנִּים בְּאֵלּוּ שְׁלֹשָׁה רְקִיעִים שֶׁל טְמְאָה. אָמַר לָנוּ הַכָּתוּב סוֹד נִפְלָא וְנוֹרָא, וְתִקֵּן הַמַּגִּיד כְּמוֹ שֶׁשָּׁנָה: ״אֵלּוּ עֶשֶׂר מַכּוֹת שֶׁהֵבִיא״, שֶׁבְּאֵלּוּ שָׁלֹשׁ תֵּבוֹת נִרְמָזִים הַשְּׁלֹשָׁה רְקִיעִים שֶׁל טְמְאָה וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמָאתַיִם וּשְׁמוֹנִים מַלְאֲכֵי חַבָּלָה שֶׁהִכּוּ אֶת פַּרְעֹה וְאֶת הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם כִּמְנַיַן עֶשֶׂר מַכּוֹת. דְּהַיְינוּ עֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת שרע, מכות אוֹתִיּוֹת תמוך, שהביא אוֹתִיּוֹת בישהא, דְּמֻז לְאֵלּוּ שְׁלֹשָׁה רְקִיעִים שֶׁל טְמְאָה, שֶׁבָּהֶם יֵשׁ מְמֻנִּים כְּמִנְיַן שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמָאתַיִם וּשְׁמוֹנִים מַלְאֲכֵי חַבָּלָה מַמָּשׁ, כְּמִנְיַן עֶשֶׂר מַכּוֹת דָּם צְפַרְדֵּעַ וְכוּלֵי, וְהֵם שֶׁהִכּוּ אֶת פַּרְעֹה וְאֶת הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם, כִּי מַלְאֲכֵי חַבָּלָה מְמֻנִּים לְהַכּוֹת אֶת הָרְשָׁעִים לְטַהֲרָם מֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם כָּאָמוּר, וְעַל יָדָן הִכָּה אֶת פַּרְעֹה וְאֶת הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם מִנְיַן עֶשֶׂר מַכּוֹת אֵלּוּ, וְהוּא פֶּלֶא גָּדוֹל:

וּמַה שֶּׁכָּתַב הָאֲרִיזַ״ל ״וַעֲלֵיהֶם הַשֵּׁד דלפקט״, כַּוָּנָתוֹ הוּא, שֶׁשָּׁם זֶה שָׁרְשׁוֹ יוֹצֵא מִמַּלַּת הַמִּצְרִים, וְהַיְינוּ: שֶׁשְּׁלֹשָׁה רְקִיעִים הֵם, עש״ר

מכו״ת שהבי״א, וּכְפֵרוּשׁ הַנָּאוֹן. וְנִמְשַׁךְ עַל הַמִּצְרִים שֶׁהוּא שֵׁם דלפקט בְּאוֹתִיּוֹת הַקּוֹדְמוֹת לְאוֹתִיּוֹת הַמִּצְרִים, וְהַמֵּ״ם אַחֲרוֹנָה הִיא מֵ״ם הָרִבּוּי וְאֵינָהּ מִן הַשֹּׁרֶשׁ. וְרָמַז לָזֶה הַמַּגִּיד בְּמַאֲמָר ״אֵלּוּ עָשָׂר מַכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקָּבָ״ה עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם״, כְּלוֹמַר הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵם קוֹדְמוֹת עַל אוֹתִיּוֹת הַמִּצְרִים:

וּמַה שֶּׁכָּתַב הָאֲרִיזַ״ל ״וַעֲלֵיהֶם וְעַל כֻּלָּם הַשֵּׁר הַנִּקְרָא תקא״, כַּוָּנָתוֹ - כִּי כַּאֲשֶׁר רָאשֵׁי תֵּבוֹת שֶׁל אֵלּוּ עָשָׂר מַכּוֹת דצ״ך עד״ש באח״ב בְּגִימַטְרִיָּא תקא כְּמִנְיַן הַשֵּׁר מַמָּשׁ, וּכְמִנְיַן אשר, וְזֶהוּ סוֹד כַּוָּנַת הַכָּתוּב בְּסֵדֶר בֹּא, וּלְמַעַן תְּסַפֵּר בְּאָזְנֵי בִנְךָ וּבֶן בִּנְךָ אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלַּלְתִּי בְּמִצְרַיִם, אשר דַּיְיקָא שֶׁהוּא כְּמִסְפַּר תקא, וְכֵיוֹצֵא בּוֹ הַרְבֵּה פְּסוּקִים אֶלֶף, שֶׁמּוֹרִים עַל זֶה לְסוֹד אשר כְּמִנְיַן רָאשֵׁי תֵּבוֹת שֶׁל עָשָׂר מַכּוֹת כְּמוֹ שֶׁבֵּאַרְנוּ, וְיֵשׁ לָנוּ בָּזֶה סוֹדוֹת נִפְלָאִים, וּכְבוֹד אֱלֹהִים הַסְתֵּר דָּבָר:

וּמַה שֶּׁכָּתַב רַבֵּנוּ הָאֲרִיזַ״ל ״הַשֵּׁם שִׁפּוּ שֶׁשִּׁבּוּ אָחַז דָּוִד בֶּן יִשַׁי, וְהַשֵּׁם אָמַר וְהִכָּה אוֹתָם בְּמִצְרַיִם עָשָׂר מַכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מַכּוֹת. וְהַשֵּׁם תקל אָמַר וְהִכָּה אוֹתָם בְּמִצְרַיִם אַרְבָּעִים מַכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ מָאתַיִם מַכּוֹת. וְהַשֵּׁם אשצה אָמַר וְהִכָּה אוֹתָם בְּמִצְרַיִם חֲמִשִּׁים מַכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ מָאתַיִם וַחֲמִשִּׁים מַכּוֹת״, כַּוָּנָתוֹ לְסוֹד נִפְלָא וְנוֹרָא, פְּלוּגְתָּא דְּרִבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי וְרִבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרִבִּי עֲקִיבָא הַמְּזֻכָּר בַּהֲגָדָה. רִבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי אוֹמֵר מִנַּיִן, וְרִבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר מִנַּיִן, וְרִבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר מִנַּיִן.

וְזֶהוּ שֶׁכָּתַב הָאַר״י זַ״ל, וְהַשֵּׁם שפו אָמַר וְהָיָה אוֹתָם בְּמִצְרַיִם עֶשֶׂר מַכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מַכּוֹת, רָמַז לְרִבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי, כִּי רִבִּ״י יוֹסֵ״י הַגְּלִילִ״י בְּגִימַטְרִיָּא שפו.

וּמַה שֶּׁכָּתַב שֶׁבּוֹ אָחַז דָּוִד בֶּן יִשַׁי, רָמַז גַּם כֵּן דָּוִד בֶּן יִשַׁי גִּימַטְרִיָּא שֵׁם שפו, שֶׁבְּאוֹתוֹ הַשֵּׁם דָּוִקָא בָּא דָּוִד בֶּן יִשַׁי. וְרָמַז גַּם כֵּן מַה שֶּׁכָּתַב בְּסֵפֶר סוֹדֵי רָזָא, שֶׁרִבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי נִיצוֹץ דָּוִד בֶּן יִשַׁי, וְזֶה הַשֵּׁם הִכָּה אוֹתָם.

וּמִצַּד הַשֵּׁם תקל לָקוּ הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם אַרְבָּעִים מַכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ מָאתַיִם מַכּוֹת, רָמַז לְסוֹד רִבִּ״י אֶלִיעֶזְ״ר בְּגִימַטְרִיָּא תקל, וְהַיְינוּ רִבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, דַּוְקָא שֶׁהוּא שֵׁם תקל לָקוּ הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם אַרְבָּעִים מַכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ מָאתַיִם מַכּוֹת.

וּמַה שֶּׁכָּתַב הַשֵּׁם אשצה לָקוּ בְּמִצְרַיִם חֲמִשִּׁים מַכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ מָאתַיִם וַחֲמִשִּׁים מַכּוֹת, רָמַז לְסוֹד רִבִּ״י עֲקִיבָ״א שֶׁהוּא בְּגִימַטְרִיָּא אשצה עִם הַכּוֹלֵל, שֶׁהַשֵּׁם הַזֶּה אָמַר שֶׁיָּכוּ הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם חֲמִשִּׁים מַכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ מָאתַיִם וַחֲמִשִּׁים מַכּוֹת.

הֲרֵי מְרָמָזִים אֵלּוּ שְׁלֹשָׁה שֵׁמוֹת שפו תקל אשצה בְּאֵלּוּ הַשְּׁלֹשָׁה תַּנָּאִים: רִבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי בְּגִימַטְרִיָּא שפו, רִבִּ״י אֶלִיעֶזְ״ר בְּגִימַטְרִיָּא תקל, רִבִּ״י עֲקִיבָ״א בְּגִימַטְרִיָּא אשצה, וְהוּא סוֹד נִפְלָא וְנוֹרָא, רָזָא דְּרָזִין, סִתְרָא דְּסִתְרִין, הַיְינוּ כַּאֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְמַעֲלַת כְּבוֹד תּוֹרָתָם, וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן:

וּמַה שֶּׁכָּתַב רַבֵּנוּ הָאֲרִיזַ"ל "בַּמֶּה שֶׁהַקָּבָ"ה מַכֶּה בּוֹ מְרַפֵּא הַגָּלוּת. מַה פָּשְׁעוּ מֶה חָטְאוּ אֲבוֹתֵינוּ וְכוּ'", כַּוָּנָתוֹ - בְּאֵלּוּ עֶשֶׂר מַכּוֹת שֶׁהֵם דצך עדש באחב נִרְמָזִים בְּאֵלּוּ אוֹתִיּוֹת סוֹד וְטַעַם יְרִידַת אֲבוֹתֵינוּ לְמִצְרַיִם, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתִּי לְמַעֲלַת כְּבוֹד תּוֹרָתָם. וְהִנֵּה בְּאֵלּוּ הַמַּכּוֹת הִכָּה אוֹתָם וַיְרַפֵּא אוֹתָנוּ הַקָּבָ"ה, וְהִכָּה בָּהֶם מַכָּה רַבָּה, אֶצְבַּע אֱלֹהִים הִיא, וּמִן הַמַּכָּה עַצְמָהּ בָּאָה רְפוּאָה לְיִשְׂרָאֵל שֶׁגְּאָלָם הַקָּבָ"ה, וּכְמוֹ שֶׁכָּתַבְתִּי. וּמַה שֶּׁכָּתַב "מַה פָּשְׁעוּ וְכוּ'", רוֹצֶה לוֹמַר, בְּאֵלּוּ הַמַּכּוֹת נִרְמָז הַחֵטְא שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ שֶׁגָּרַם יְרִידַת מִצְרַיִם, וְיֵשׁ לָנוּ סוֹד נִפְלָא וְנוֹרָא לְתָרֵץ קֻשְׁיָא זוֹ מַה שֶּׁהִקְשׁוּ מַעֲלַת כְּבוֹד תּוֹרָתָם עָלַי, אֲבָל גַּם זֶה נִיחָא כַּאֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְמַעֲלָתָם, נִפְלָאִים מִתּוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה וְהַטְּהוֹרָה:

וּמַה שֶּׁכָּתַב הָאֲרִיזַ"ל "שֶׁהַקָּבָ"ה גָּאַל אוֹתָנוּ בְשֵׁמוֹת אֵלּוּ: דעב צדא כשחב", כַּוָּנָתוֹ - כִּי הָאוֹתִיּוֹת הָרִאשׁוֹנוֹת שֶׁל דצך עדש באחב הֵם דעב, וְהָאוֹתִיּוֹת הַשְּׁנִיּוֹת הֵם צדא, וְהָאוֹתִיּוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת הֵם כשחב.

וְנִרְמָזִים בְּאֵלּוּ הַשְּׁלֹשָׁה שֵׁמוֹת הָרְפוּאָה שֶׁרִפָּא הַקָּבָ"ה לְיִשְׂרָאֵל שֶׁגָּאַל אוֹתָנוּ בָּהֶם. הֲרֵי בְאוֹתָן הַמַּכּוֹת שֶׁהֻכּוּ בָהֶם הַמִּצְרִיִּים, נִרְמָזִים הַגְּאֻלָּה וְהָרְפוּאָה לְיִשְׂרָאֵל. וִיהֵא רַעֲוָא לִפְנֵי הַקָּבָ"ה שֶׁיַּרְאֵנוּ בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ עִם הַמַּלְאָכִים הַשַּׁיָּכִים לַגְּאֻלָּה, וִיקֻיַּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אַרְאֶנּוּ נִפְלָאוֹת, אָמֵן נֶצַח סֶלָה: